

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **Mgr. L. Č., K.,**

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, Škroupova 1760/18,
306 13 Plzeň,**

za účasti osoby
zúčastněné
na řízení: **Obec Rybnice, IČ 00572969, Rybnice 105, 331 51 Kaznějov,**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2023, č.j. PK-ŽP/10409/23,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

1. Rozhodnutím Obecního úřadu Rybnice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 4. 2023, č.j. 171/2017 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), byla žalobci v souladu s § 3 odst. 8 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů (dále též jako „ZoVK“), uložena povinnost připojit stavbu č.p. X na pozemku parc. č. st. X v k. ú. X na veřejnou kanalizaci Obce Rybnice v termínu nejpozději do 12 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí.
2. Rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 6. 2023, č.j. PK-ŽP/10409/23 (dále jen „napadené rozhodnutí“), byla k žalobcovu odvolání podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), změněna lhůta, v níž má žalobce uloženou povinnost splnit, a to z 12 měsíců na lhůtu 24 měsíců. Ve zbytku bylo prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno.
3. Žalobce se žalobou ze dne 5. 9. 2023, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou téhož dne, domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
4. Zákon o vodovodech a kanalizacích upravuje některé vztahy vznikající při rozvoji, výstavbě a provozu vodovodů a kanalizací sloužících veřejné potřebě, přípojek na ně, jakož i působnost orgánů územních samosprávních celků a správních úřadů na tomto úseku.
5. Správní řízení je upraveno správním řádem.

[III] Žaloba

6. Žalobce namítal tři důvody, pro které měl za to, že by napadené rozhodnutí mělo být zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Žalobce byl toho názoru, že žalovaný a) neprovedl dostatečné dokazování, b) své rozhodnutí nedostatečně odůvodnil, čímž jej učinil nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů a c) pochybil při správním uvážení.
7. Žalobce připomněl, že správní orgány rozhodovaly v dané věci dle § 3 odst. 8 ZoVK, které umožňuje obecnímu úřadu (v přenesené působnosti) rozhodnutím uložit vlastníkům stavebního pozemku nebo staveb, na kterých vznikají nebo mohou vznikat odpadní vody, povinnost připojit se na kanalizaci v případech, kdy je to technicky možné. Předmětné zákonné ustanovení tedy umožňuje správním orgánům na základě jejich správního uvážení uložit shora uvedenou povinnost.
8. Jak již žalobce v průběhu správního řízení argumentoval, shora uvedené oprávnění správního orgánu má své limity. Žalobce zejména odkazoval na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 8. 12. 2016, č.j. 5 As 257/2015-32, z něhož citoval právní větu: *„Při posuzování technické možnosti připojení na kanalizaci ve smyslu § 3 odst. 8 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu, je nutné zohlednit zásadu proporcionality. Nelze totiž vydat rozhodnutí o povinnosti připojit se na kanalizaci, pokud by takové rozhodnutí bylo zcela zjevně nepřiměřené okolnostem případu.“* Žalobce s odkazem na citovaný rozsudek dále uvedl, že jedním z korektivů zákonného oprávnění dle § 3 odst. 8 ZoVK je i posouzení, zda připojení k obecní kanalizaci není již ze samotné podstaty a okolností konkrétního případu naprosto nepřiměřené a extrémně nákladné.
9. Žalobce měl za to, že správní orgány ekonomický aspekt věci nedostatečně zohlednily. Ekonomická stránka je v zásadě hodnocena pouze povrchně. Důkazní materiál shromážděný ve správním řízení se toliko zaměřuje pouze na technickou stránku napojení nemovité věci k obecní kanalizaci. Dokazování tak není komplexní a vyvážené, přičemž je třeba poukázat

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

na § 50 odst. 3 správního řádu, které v řízeních z moci úřední ukládá správnímu orgánu, aby byly zjištěny všechny rozhodné skutečnosti, které svědčí ve prospěch i neprospěch toho, komu má být uložena povinnost.

10. Žalobce před správními orgány předně namítal, že napojení nemovité věci k obecní kanalizaci znamená překonat vzdálenost přibližně 85 metrů a že zbudování takto dlouhé sítě je pro něj již značně finančně náročné. Žalovaný v závěru svého rozhodnutí uzavřel, že s ohledem na místní podmínky není připojení extrémně nákladné. Takové odůvodnění považoval žalobce za velmi vágní a nedostatečné právě vzhledem k § 50 odst. 3 správního řádu.
11. Žalobce měl dále za to, že při posouzení ekonomické stránky věci je nutné hodnotit i poměry žalobce a nákladnost vybudování kanalizace poměřovat i k jeho finanční situaci a jeho možnostem. Bez těchto zjištění nelze mít za prokázané, že rozhodnutí o napojení nemovité věci na kanalizaci je přiměřené okolnostem případu a odpovídá zásadě proporcionality.
12. Žalovaný kromě ekonomické otázky dostatečně nezohlednil a v napadeném rozhodnutí se nedostatečně vypořádal i s dalšími specifickými okolnostmi případu, kdy žalobce uváděl, že se v dané věci jedná o nemovitou věc, kterou žalobce nevyužívá k trvalému bydlení. Oproti dřívějšímu stavu, kdy v uvedené nemovitosti bylo bydleno dvougeneračně, dnes již nemovitost užívají pouze žalobcovy rodiče a produkce odpadních vod je nízká. Rovněž žalobce žádal zohlednit to, že pozemek je již zatížen jiným potrubím vybudovaným obcí (dešťová kanalizace). Vybudováním další sítě tak dochází k dalšímu znehodnocení majetku žalobce. Uvedené argumenty žalovaný nehodnotil.
13. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí argumentoval, že ukládaná povinnost napojit nemovitou věc k obecní kanalizaci je ve veřejném zájmu. Žalovaný však opomenul zdůvodnit, v jakém ohledu veřejný zájem v této konkrétní věci převažuje nad individuálními zájmy žalobce. Žalobce k tomu citoval z nálezu ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/04: „*Veřejný zájem v konkrétní věci by měl být zjišťován v průběhu správního řízení na základě poměrování nejrozumnějších partikulárních zájmů, po zvážení všech rozporů a připomínek. Z odůvodnění správního rozhodnutí pak musí zřetelně vyplynout, proč veřejný zájem převážil nad řadou jiných partikulárních zájmů. Veřejný zájem je třeba nalézt v procesu rozhodování o určité otázce (typicky např. o vyvlastňování) a nelze jej v konkrétní věci a priori stanovit (...).*“ Žalovaný uvedenému nedostál, odůvodnění, proč v dané věci převážil veřejný zájem, v jeho rozhodnutí zcela absentuje. Rozhodnutí je i pro tento defekt nepřezkoumatelné.
14. Zcela nedostatečně je odůvodněna rovněž lhůta pro vybudování kanalizační přípojky. Žalovaný lhůtu oproti prvoinstančnímu orgánu prodloužil na 24 měsíců s konstatováním, že tato lhůta je dostatečná k obstarání, jak povolení kanalizační přípojky, tak dostatečné finanční hotovosti na její realizaci. Tento závěr žalovaného však nelze považovat za prokázaný. Žalobce nepochybnil, že v uvedené lhůtě lze získat všechna povolení pro realizaci přípojky. Žalobci však nebyly známy důvody, jakým způsobem žalovaný dospěl k závěru, že v uvedené lhůtě je možné, aby žalobce obstaral přiměřenou finanční hotovost. K takovému závěru by bylo nezbytné, aby se v rámci dokazování žalovaný zaobíral i poměry žalovaného.
15. Žalobce pro ilustraci přiložil veřejně dostupný zdroj, kde jsou rámcově stanoveny náklady na zbudování běžného metru kanalizační přípojky tzv. „na klíč“, kdy v travnatém terénu byly odhadnuty na 3 500 Kč. Při vzdálenosti asi 85 metrů je v dané věci zřejmé, že vybudování přípojky je i při částečné svépomoci a případnému snížení ceny na polovinu,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

věcí nákladnou. Pokud by žalovaný provedl i odpovídající dokazování, zjistil by, že pro žalobce je obtížné v uvedené lhůtě tyto finance zajistit. Uvedené opět svědčí o povrchním dokazování při posuzování ekonomické stránky věci.

16. Závěrem žalobce rekapituloval, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno v souladu se zákonem, když nebylo provedeno dostatečné dokazování a rozhodnutí je nedostatečné odůvodněno. Ustanovení § 3 odst. 8 ZoVK stanovuje správním orgánům oprávnění ukládat povinnost, která není již textem zákona dále limitována. Správní orgán tak má možnost velmi volného správního uvážení. Na druhé straně, takto široké oprávnění klade na správní orgán vysoké nároky na dokazování a kvalitu odůvodnění. V daném případě však žalovaný těmito nároky nedostál.

[III] Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 26. 9. 2023, když plně odkázal na napadené rozhodnutí. Žalovaný byl toho názoru, že obě správní rozhodnutí jsou srozumitelná a přezkoumatelná a veškeré žalobcovy námitky byly v těchto rozhodnutích vypořádány. Žalovaný byl názoru, že řádně zdůvodnil veřejný zájem (str. 4 napadeného rozhodnutí) a zohlednil i zásadu proporcionality (str. 5 - 6 napadeného rozhodnutí).
18. Žalovaný nesouhlasil s tím, že by nedostatečně zohlednil ekonomický aspekt věci s odkazem na rozsudek NSS ze dne 8. 12. 2016, č.j. 5 As 257/2015-32. Soud v tomto rozsudku specifikoval tři podmínky, aby mohlo být připojení ke kanalizaci pro veřejnou potřebu nařízeno, a to 1) existence pozemku nebo stavby, na kterých vznikají nebo mohou vznikat odpadní vody, 2) technická možnost realizace připojení a 3) posouzení, zda zřízení přípojky není zjevně a již ze samotné podstaty a okolností konkrétního případu naprosto nepřiměřené a extrémně nákladné (zásada proporcionality).
19. Žalovaný se všemi třemi kritérii řádně zabýval a odůvodnil je (str. 4 - 6 napadeného rozhodnutí). V daném případě se posouzení těchto kritérií vztahuje k technické proveditelnosti a nákladům souvisejícím se zřízením vlastního připojení, nikoliv k majetkovým poměrům vlastníka stavby, tedy žalobce. Vzhledem k okolnostem daného případu není připojení žalobce na kanalizaci pro veřejnou potřebu naprosto nepřiměřené a extrémně nákladné a je srovnatelné s okolními nemovitostmi, které jsou na kanalizaci již připojeny. Tyto nemovitosti jsou ve srovnatelné situaci (obdobná vzdálenost a výškové umístění objektu vzhledem ke kanalizaci). Žalovaný dospěl k názoru, že jsou splněny uvedené podmínky pro nařízení připojení stavby na kanalizaci. Zákon v tomto řízení nedává správnímu orgánu žádnou pravomoc, aby při rozhodování o uložení povinnosti připojit nemovitost na kanalizaci pro veřejnou zjišťoval majetkové poměry účastníka řízení, kterému je tato povinnost uložena, či ten mu je byl povinen poskytnout. Pokud by v takovém řízení měly být zohledněny konkrétní majetkové poměry, mohlo by dojít k absurdní situaci, že by nemovitost v hodnotě desítek milionů korun vlastníka bez jakéhokoliv příjmu nemusela být připojena a nemovitost v řádu milionů korun zaměstnaného vlastníka s průměrným příjmem ano. Z tohoto pohledu není rozhodující, kolik obyvatel trvale rodinný dům užívá a zda byl v minulosti užíván vícegeneračně, jak namítal žalobce, neboť podstatné je, že v objektu vznikají nebo mohou vznikat odpadní vody.
20. Žalovaný uzavřel, že se se všemi žalobními námitkami vypořádal již v napadeném rozhodnutí, a navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

[IV] Další vyjádření žalobce a žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

21. Žalobce učinil dne 4. 12. 2023 k vyjádření žalovaného repliku. Neztotožnil se s vyjádřením žalovaného, že v napadeném rozhodnutí byl řádně zdůvodněn veřejný zájem i zohledněna ekonomická stránka věci. Žalovaný se dle žalobce vůbec nevypořádal s tím, proč převážil veřejný zájem na napojení rodinného domu na veřejnou kanalizaci nad partikulárním zájmem žalobce, který proti uložení povinnosti brojí a představuje pro něj extrémní finanční náklad. Pouze obecná tvrzení odkazující na naplňování veřejného zájmu jsou nedostatečná. To platí i pro ekonomickou stránku věci. Uvedené zásadní aspekty žalovaný nehodnotil ve vztahu ke konkrétnímu případu.
22. Pokud žalovaný zmínil, že okolní rodinné domy byly napojeny na obecní kanalizaci, žalobce tuto skutečnost nepopíral. Pokud se vlastníci sousedních nemovitostí na výzvu napojili na obecní kanalizaci a vynaložili finanční prostředky na toto napojení, je to jejich volbou. Žalobce však využil svého práva na soudní ochranu, neboť měl za to, že povinnost uloženou s odkazem na § 3 odst. 8 ZoVK nelze vzhledem k existujícím poměrům vynucovat. Stručně řečeno, žalobce byl toho názoru, že při vzdálenosti rodinného domu od místa napojení na veřejnou kanalizaci blížící se téměř ke stům metrům již není přiměřené ukládat povinnost napojení na obecní kanalizaci, obzvlášť za situace, kdy existují jiné zákonem uznávané způsoby likvidace odpadních vod, které žalobce užívá.
23. Názor žalovaného, že není namístě zohlednit konkrétní poměry účastníka, je dle žalobce rovněž nesprávný. Z hlediska dobré správy nemůže obstát rozhodnutí, které nepřiměřeně zatíží účastníka řízení ve vztahu k ukládané povinnosti. Žalobce oponoval názoru žalovaného a uvedl, že si lze představit osobu seniorního věku, jejímž příjmem je starobní důchod ve výši 15 tisíc korun, která bydlí ve staré nemovitosti o hodnotě přibližně 10 milionů korun. Žalobce si neuměl představit, že v takovém případě může obstát rozhodnutí, které onu osobu zatíží např. 200 tisíci na realizaci kanalizační přípojky ve větší vzdálenosti, když likvidace odpadních vod bude zajištěna jiným zákonným způsobem.
24. Poměry a možnosti účastníka by měl žalovaný zohlednit i ve vztahu ke lhůtě určené ke splnění povinnosti. V daném případě žalovaný žalobci určil dvouletou lhůtu. Lze konstatovat, že se jedná o lhůtu zcela nepřiměřenou (krátkou) vzhledem k předpokládané finanční náročnosti zbudování přípojky. Dvouletá lhůta nedává dostatečný prostor ani zrealizovat případný prodej nemovitosti, když zafinancovat zbudování přípojky do dvou let je nad žalobcovy finanční možnosti.
25. V podání ze dne 27. 8. 2024 pak žalobce doplnil žalobu o námitku, že správní řízení, na jehož základě bylo předmětné rozhodnutí vydáno, bylo dle žalobceva názoru zatíženo zásadní vadou, která spočívá v nesprávném vymezení (opomenutí) účastníků řízení. Žalovaný i prvoinstanční správní orgán v řízení jednal pouze se žalobcem a opomenul, že k nemovité věci, která má být napojena na veřejnou kanalizaci, jsou v katastru nemovitostí evidována věcná břemena jiných osob. Tyto osoby tak nemohly v řízení před správním orgánem uplatňovat svá práva. Jako přílohu podání žalobce připojil výpis z katastru nemovitostí pro pozemek parc. č. st. X, k. ú. X, jejíž součástí je stavba rodinného domu č. p. X.
26. Žalovaný (v reakci na doplnění žaloby) konstatoval v podání ze dne 20. 11. 2024, že dle jeho názoru věcné břemeno osobám nezakládá účastenství v řízení o uložení povinnosti připojit nemovitost na kanalizaci pro veřejnou potřebu dle § 3 odst. 8 ZoVK. Věcné břemeno zakládá právo uvedeným osobám užívat nebo sdílet konkrétní majetek pro své potřeby a vlastníkově ukládá povinnost výkon tohoto práva těmto osobám umožnit a nezasahovat do něj. Toto věcné břemeno však těmto osobám neumožňuje s majetkem nakládat a ani nevykonávají povinnosti vlastníka nemovitosti. Napadeným rozhodnutím tudíž nemohou být dotčena Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

jejich práva, neboť mohou být dotčeni na svém užívacím právu pouze vlastním prováděním kanalizační přípojky. Případné konkrétní dotčení tohoto práva mohou uplatňovat až v řízení o povolení záměru kanalizační přípojky dle § 197 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém bude znám konkrétní způsob jejího provádění.

[V] Posouzení věci

27. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
28. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
29. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
30. Soud rozhodl o věci samé bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem v souladu s § 51 odst. 1 věty první s. ř. s. souhlasili.
31. Žaloba není důvodná.
32. Žalobci byla prvoinstančním rozhodnutím ve spojení s rozhodnutím napadeným v souladu s § 3 odst. 8 ZoVK uložena povinnost připojit stavbu č.p. X na pozemku parc. č. st. X v k. ú. X na veřejnou kanalizaci obce Rybnice v termínu nejpozději do 24 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí.
33. Podle § 3 odst. 8 ZoVK, obecní úřad může v přenesené působnosti rozhodnutím uložit vlastníkům stavebního pozemku nebo staveb, na kterých vznikají nebo mohou vznikat odpadní vody, povinnost připojit se na kanalizaci v případech, kdy je to technicky možné.
34. Žalobce nepopírá, že předmětná nemovitost (stavba č.p. X) je zdrojem odpadních vod, byť jejich množství je dle něj nízké (viz bod 10 textu žaloby). To však nebrání aplikaci § 3 odst. 8 ZoVK, neboť k uložení povinnosti připojit se na kanalizaci v případech, kdy je to technicky možné, postačí i pouhá možnost vzniku odpadních vod.
35. Obecní úřad byl v daném případě z moci úřední a v mezích správního uvážení oprávněn uložit výše uvedenou povinnost, jsou-li pro to splněny podmínky. Podstatou správního uvážení je možnost správního orgánu zvolit jeden z postupů, které zákon nabízí. V daném případě se jedná o možnost nařídít připojení ke kanalizaci pro veřejnou potřebu, či k takovému kroku nepřistoupit. První podmínkou, která musí být splněna, aby mohlo být nařízeno připojení ke kanalizaci pro veřejnou potřebu, je existence stavebního pozemku nebo staveb, na kterých vznikají nebo mohou vznikat odpadní vody. O splnění této podmínky není v nyní projednávané věci sporu. Druhou z podmínek je možnost technické realizace připojení.
36. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 12. 2016, č.j. 5 As 257/2015-32 (na který shodně odkazují obě strany sporu), vyjevil stran „technická možnost připojení na kanalizaci“ v obecné rovině následující: *„Technická možnost připojení na kanalizaci spočívá jednak v tom, zda lze s ohledem na konkrétní poměry stavebních pozemků a staveb, na kterých vznikají nebo mohou vznikat odpadní vody, realizovat stavbu samotné přípojky na kanalizaci, jakož i v tom, zda je možné reálné připojení vzhledem ke kapacitním a technickým možnostem samotné kanalizace (srov. § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích). Jinými slovy řečeno, předmětná podmínka se týká způsobu provedení a konstrukce přípojky, ale zároveň též faktické možnosti*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

napojení na kanalizaci, která může být omezena její kapacitou či jinými technickými parametry. Byť to zákon výslovně nestanoví, při posuzování technické možnosti připojení na kanalizaci je nutné zohlednit také zásadu proporcionality (srov. § 2 odst. 3 správního řádu). Nelze totiž vydat rozhodnutí o povinnosti připojit se na kanalizaci, pokud by takové rozhodnutí bylo zcela zjevně nepřiměřené okolnostem konkrétního případu (viz RUBEŠ, Pavel. Zákon o vodovodech a kanalizacích: komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 978-80-7478-618-1). Jedním z korektivů, který může být podstatný z hlediska zásady proporcionality, je posouzení, zda zřízení přípojky není zjevně a již ze samotné podstaty a okolností konkrétního případu naprosto nepřiměřené a extrémně nákladné (například ad absurdum, pokud by mezi kanalizací a připojovaným místem vzniku odpadních vod byl velký skalní masiv, který by sice „technicky“ bylo možné prokopat a zřídit přípojku, ale objektivně za cenu astronomických nákladů). V takovém případě rovněž nelze hovořit o technické možnosti realizace ve smyslu § 3 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích.“

37. Žalobním leitmotivem je námitka o absentujícím, příp. nedostatečném vypořádání se (ze strany správních orgánů) s námitkou o mimořádných a nepřiměřených nákladech, které v souvislosti s vybudováním kanalizační přípojky vzniknou. Nicméně, ona žalobní tvrzení ustrnula v rovině nekonkrétních a ničím nepodložených tvrzení. Fakt, že na předmětném pozemku již existuje potrubí dešťové kanalizace, stejně tak odhadovaná délka pětasmadesáti metrů uvažované kanalizační přípojky rozhodně nejsou něčím, co by šlo, prizmatem rozsudku kasačního soudu ze dne 8. 12. 2016, č.j. 5 As 257/2015-32, hodnotit jako něco naprosto nepřiměřeného a generujícího astronomické náklady. Ostatně, žalovaný na str. 4 napadeného rozhodnutí shrnul, že žalobcova „situace není významně odlišná od vlastníků sousedních nemovitostí č.p. X, X, X, X, kteří jsou též na kanalizační stoku E2 připojeni ve srovnatelných místních podmínkách a obdobné vzdálenosti. Technická nemožnost připojení by jistě znamenala i ekonomicky vysoce náročné připojení, přičemž takovým případem by byla extrémně velká vzdálenost stavby od kanalizace samotné nebo realizace přeložek již vybudované technické infrastruktury či neexistence kanalizace jako takové.“ Žalovaný zároveň vypořádal i další žalobcovy námitky, když mj. konstatoval (str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí), že „nelze ani souhlasit s odvolatelem, že by musel odstranit betonovou plochu přiléhající k rodinnému domu, když bezesporu stačí vyříznout odpovídající pruh potřebný pro položení kanalizační přípojky. Ani případná kolize s dešťovou kanalizací nevyvolá velké problémy, neboť dle podélného profilu stavby dešťové kanalizace založené ve spisu plyne, že je v dané lokalitě dostatečný spád a prostor k tomu, aby mohlo dojít k jejímu křížení gravitačním způsobem.“ Stejně tak žalovaný vyjevil, že „překážkou řízení není situace, kdy likvidaci nebo čištění odpadních vod zajišťuje vlastník nemovitosti jiným způsobem. Dle Centrálního registru vodoprávních rozhodnutí je zřejmé, že odvolatel disponuje (...) povolením vypouštění odpadních vod do vod podzemních z domovní ČOV na dobu omezenou do 11. 5. 2024 právě z důvodu možnosti připojení nemovitosti na kanalizaci pro veřejnou potřebu v obci Rybnice.“ Ergo, žalovaný vyjevil dostatek konkrétní, na jejichž základě považoval realizaci přípojky jako technicky možnou (ve světe výše prezentovaných parametrů), avšak žalobce s žádným z nich věcně nepolemizuje.
38. Jediné, čím žalobce zpochybňuje oprávnění postupovat podle § 3 odst. 8 ZoVK, je jím tvrzená, avšak opět nikterak specifikovaná, nepřiměřenost ve vztahu k nákladům, které s realizací přípojky vzniknou žalobci samotnému. Ani tu však žalobce neuvedl nic konkrétního z jeho majetkových poměrů, z čeho by se dala alespoň rámcově dovodit jeho tvrzení.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

39. Rovně nelze s žalobcem souhlasit v tom, že žalovaný „*opomenul zdůvodnit, v jakém ohledu veřejný zájem v této konkrétní věci převažuje nad individuálními zájmy žalobce*“. Předně, žalobce nikterak nespecifikoval ony jeho individuální zájmy (viz argumentace soudu výše). A žalovaný se stran veřejného zájmu vyslovil dostatečně jasně, když uvedl (str. 4 napadeného rozhodnutí), že „*pozitivní důsledky napojení stavby mají celospolečenský význam pro sídelní celek a veřejným zájmem v tomto případě je jistě ochrana vod a životního prostředí. Podle § 1 odst. 2 zákona o VaK, cit.: „Vodovody a kanalizace pro veřejnou potřebu se zřizují a provozují ve veřejném zájmu“. Obec Rybnice realizovala stavbu kanalizace a čistírny odpadních vod pro veřejnou potřebu v obci Rybnice, která byla uvedena do provozu. Stavba centrální čistírny odpadních vod má zabezpečit čištění odpadních vod z aglomerace obce Rybnice na úrovni nejlepší dostupné technologie v oblasti čištění odpadních vod a díky této stavbě poklesne znečišťování z bodových zdrojů (např. žumpy, septiky, domovní ČOV)*“. Žalobce však žádnému z těchto závěrů správního orgánu věcně a konkrétně neoponoval.
40. Soud pak, ve shodě s žalovaným, považuje dvouletou lhůtu určenou k realizaci kanalizační přípojky jako dostačující. A kvituje i důvody, pro které žalovaný tuto lhůtu určil (prodloužil), když uvedl, že se tak stalo „*vzhledem k okolnostem souvisejícím se zvýšením životních nákladů (...) z důvodů drahých energií a inflačních tlaků*“. Stran žalobcových tvrzení ohledně obtížnosti zajistit finance pro stavbu přípojky soud odkazuje na výše uvedené závěry ohledně nekonkrétnosti žalobních námitek.
41. Stran námitky vyjevené v podání ze dne 27. 8. 2024, podle které správní řízení, na jehož základě bylo předmětné rozhodnutí vydáno, bylo zatíženo vadou spočívající v nesprávném vymezení (opomenutí) účastníků řízení, soud připomíná, že podle § 72 odst. 1 s. ř. s. platí, že žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Dále, podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. platí, že rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.
42. Není pochyb o tom, že námitka učiněná v žalobcově podání ze dne 27. 8. 2024 a) není konkretizací (či rozhojněním) námitek uplatněných v žalobě a b) byla uplatněna až po dvouměsíční lhůtě určené k podání žaloby. Z těchto důvodů se jí soud s jakožto námitkou opožděnou nezabýval.
43. Vzhledem k tomu, že žádná z námitek nebyla shledána důvodnou, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[VI] Náklady řízení

44. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.
45. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud neuložil žádnou povinnost a nejsou mu známy žádné okolnosti hodné zvláštního zřetele, jež by přiznání náhrady nákladů řízení odůvodňovaly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 29. 11. 2024

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.